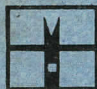
DVA RADOZNALA ZEČIĆA

DVA RADOZNALA ZEČIĆA

Prema adaptiranom tekstu Gilberte MILLOUR
Izvorna zamisao: Solveig AGATHON OHLSSON
Crteži: VALISSA
Izdanje: »Nakladni zavod Matice hrvatske«, Zagreb
Tisak i uvez: »Grafički zavod Hrvatske«, Zagreb

Šaponja i Uhonja su u vrtu, slobodni i sami, ali tužni. Dosađuju se. Kuća je prazna. Karolina je otišla na cijeli dan u grad.

Pošto se nasitio preskakivanja preko cvijeća i preskakivanja preko Uhonje, Šaponja ne zna što bi radio i vrti se u krug.

To je glupa igra od koje se brzo dobiva vrtoglavica. Uhonja napušta tu igru. Šaponja je strignuo uhom desno i lijevo. Pronašao je; oduševljen je svojom zamisli. Tada reče:

— Hajdemo u neku pustolovinu.

— Da! — uzviknu Uhonja.

Odlaze, strižući ušima, i veselo poskakuju po pješčanoj stazi.

Boje se da ne susretnu lisicu i zato neprekidno nepovjerljivo pogledavaju preko gustog šipražja. Lisice nema na vidiku. Odlično! Živjela pustolovina!

Nakon nekoliko skokova nađoše se odjednom ispred nekoliko malih žutih lopti. To su pilići.

— Piju, piju — rekoše ljubazni pilići.

Šaponja i Uhonja odluče da se na trenutak poigraju s njima.

To je tako uzbudljivo.

Pilići imaju izvanredne zamisli. Žele se igrati lovice, preskakivanja kozlića, skrivača.

Ali sve ima svoj kraj. Pilići se moraju vratiti na farmu i pozobati kukuruz.

Šaponja i Uhonja nastavljaju svoju uzbudljivu pustolovinu. Povrtnjak pun povrća pruža se pred njima sladokuscima.

Ne vjeruju svojim očima. Ovdje je jedna velika košara, tu pokraj njih. U košari su ogromni kupusi. Kakva gozba!

Šaponja slatko jede a Uhonja se kljuka: — Krk, krk.

— Praviš galamu, Uhonja.

Mali zečji želuci su prepuni.

— Prestanimo proždirati kupus — rekoše.

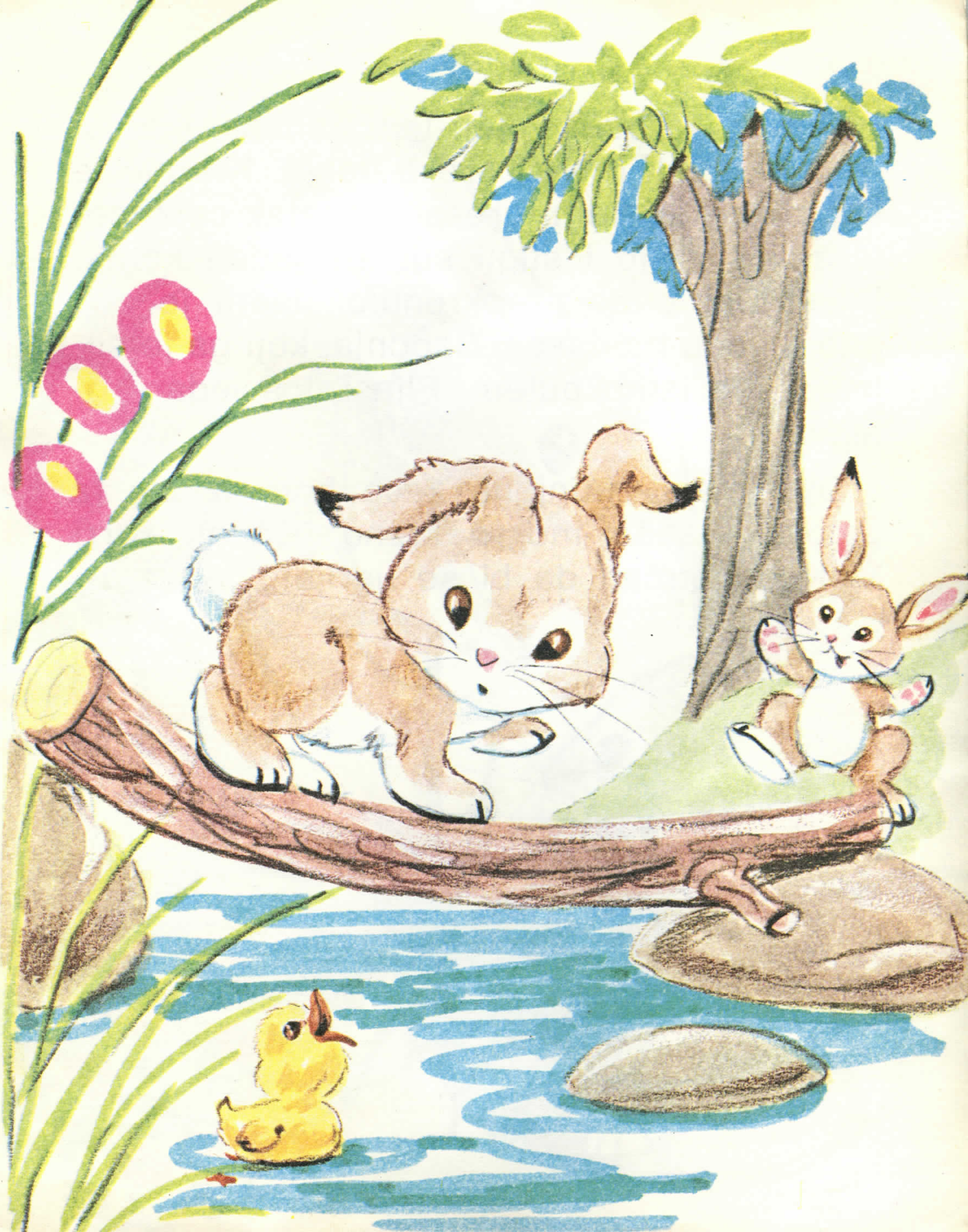
Odlaze dalje u pustolovine lagano poskakujući. Osjećaju da su pomalo umorni.

Želudac im je prepun. To im usporava korak.

Put ih vodi prema plavom potočiću koji tiho žubori.

Jedno deblo tvori most s jedne na drugu obalu.

— Prijeđimo preko debla — reče Šaponja.

Uhonja je oduševljen tom zamisli, budući da žarko želi prijeći preko debla. Krenuo je sigurnim korakom, prešao desetak centimetara, još malo i stigli su, još jedan korak. Pljas! Deblo se preokrenulo. Jadni je zec pao u vodu naglavce. Šaponja, koji ga je slijedio, ide istim putem. Pljas! Još jedan ronilac.

Dva mala zbunjena zeca brzo izlaze iz potoka i suše mokro krzno lišćem. Brrr! Moraju potrčati da bi se ugrijali.

Sad kad su suhi pokušavaju drugu igru na deblu. Ono im služi kao njihaljka. To je ugodno i nije opasno.

Toplo im je i radosni su. Ohrabreni, s lakoćom su prešli potok. Smočili su malo šape i zalili cvijeće na obali.

— Hvala — reče cvijeće jako zadovoljno. Cvijeće je plavo s jednom lijepom crvenom srčikom.

Ali Šaponja i Uhonja su već pomalo umorni. Uskoro su odlučili da se vrate kući.

Doživjeli su fantastičnu pustolovinu!

NAKLADNI ZAVOD MATICE HRVATSKE
Za izdavača:
TOMISLAV PREVIŠIĆ

100-

